„Господару мој, тражим од Тебе заштиту од нестанка Твојих благодати, непостојања Твоје заштите, Твоје изненадне казне и Твоје велике срџбе.“

Абдуллах бин 'Амр, Аллах био задовољан њима, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, учио ову дову: „Господару мој, тражим од Тебе заштиту од нестанка Твојих благодати, непостојања Твоје заштите, Твоје изненадне казне и Твоје велике срџбе.“

[صحيح] [رواه مسلم]

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, утицао се Узвишеном Аллаху од четворо: Прво: Аллаху мој, утичем Ти се од нестанка Твоје благодати, било да је у вери или овосветским благодатима, и молим Те да устрајем у исламу, и да се удаљим од греха који ће узроковати нестанак благодати. Друго: И молим Те да се благостање које дајеш не измени, па да постане недаћа. Зато Те молим за трајно благостање и сигурност од свих болова и невоља. Треће: И молим Те да ме спасиш од Твоје изненадне казне, недаће и невоље, јер када ова казна наступи изненада, човек нема времена да се покаје и зато је у још већој невољи онај који њоме буде погођен на такав начин. Четврто: И молим Те да ме сачуваш од сваке Твоје срџбе и свега што је узрокује, јер губитник је онај на кога се Ти расрдиш. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, употребио је израз у множини како би обухватио све разлоге Аллахове срџбе, било да долазе од речи, дела и веровања.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/5488